

U

K

O

Z

1

3 E JAARGANG
1979

NAAR INTEGRATIE KINDERSEKSUALITEIT

orgaan van de Landelijke Werkgroep Pedofilie / werkgroep
tot emancipatie van oudere-jongere relaties van de Neder-
landse Vereniging tot Seksuele Hervorming.

redactie: Dr. F. Bernard
Bob Ferguson
Peter Geul
Gorrit Goslinga

redactie-adres:
Postbus 6614
3002 AP ROTTERDAM

De kopij dient uiterlijk de tweede zaterdag van de maand in handen
van de redactie te zijn, bij voorkeur getypt.

Voor het dagelijks beleid is de redactie verantwoordelijk.
Gesigioneerde artikelen komen voor rekening van de auteurs.

abonnementen:

De abonnementsprijs, inclusief verzendkosten, bedraagt f 19,75 per
kalenderjaar. Opzegging schriftelijk vóór 1 januari aan de redactie.

losse nummers:

Nederland	f 1,50
België	Bfr 25

losse nummers zijn o.a. verkrijgbaar bij de afdelingswerkgroepen.

betalingen:

Postrekening 3436887 t.n.v. NVSH-LWGP/wg. emancipatie oudere-jongere
relaties, postbus 540 te Zoetermeer.

Bij voorkeur dient gebruik gemaakt te worden van de toegezonden
accept-girokaart. Vermeldt a.u.b. de reden van betaling.

NIKS

3e jaargang nummer 1
januari 1979

U I T D E I N H O U D

	<u>blz.</u>
REDACTIESTATUUT "NIKS"	3
BOEKBESPREKING	5
PERSSTEMMEN, door Peter Geul	6
ALBERT, door Ries van Wallenburg	7
INTERLOKAAL, door Gorrit Goslinga	10
MIJN VRIENDJES STELEN OOK ! , door Sytze van der Velde	12
NIEUWE VOORLICHTING IN EINDHOVEN, door Bob Ferguson	14
HIJ IS M'N VADER NIET ! , door Gorrit Goslinga	16
ZIEKENBEZOEK, door Fruitist	18
VERSTANDHOUDING, door Peter Geul	20

REDACTIONEEL

Het blad NIKS wil in zijn derde jaargang, waarvan het eerste nummer hier voor U ligt, zich meer richten op zijn functie van (intern) communicatiemiddel voor de werkgroepen pedofilie / emancipatie oudere-jongere relaties van de NVSH, en geestverwanten in binnen- en buitenland. In de Landelijke Werkgroepsvergadering van december werd een redactiestatuut vastgesteld dat als beleidsuitgangspunt voor de redactie zal dienen. Dit statuut, hier achter in zijn geheel afgedrukt, geeft tevens aan het blad - voorlopig - een interne status, dat wil zeggen dat het niet de bedoeling is dat het vrij ter verkoop wordt aangeboden. De vergadering nam het besluit om binnen een jaar te overwegen of NIKS in voldoende mate als "visitekaartje" van de LWGP kan dienen om naar buiten te worden gebracht.

Behalve aan zakelijke en informatieve teksten biedt NIKS plaats aan meningen en discussiestukken. Schrijf gerust wat U op Uw hart hebt, en stuur het eens op naar het redactie-adres. We plaatsen in principe alle ingezonden stukken. Om actueler te kunnen zijn, zal NIKS van nu af aan maandelijks verschijnen. Urgente kopij moet uiterlijk de tweede zaterdag van de maand binnen zijn.

Losse nummers worden op de maandelijkse Landelijke werkgroepsvergadering à f 1,50 te koop aangeboden aan de afgevaardigden van de afdelingswerkgroepen. Zij kunnen hun restanten later voor de zelfde prijs terugverkoopen. Bovendien ontvangt elke afdelingswerkgroep per nummer twee exemplaren gratis over de post.

Abonnementen kosten f 19,75 per kalenderjaar en kunnen worden aangevraagd op het redactie-adres. U kunt met betaling wachten tot U een acceptgirokaart wordt toegezonden.

V e e l l e e s g e n o t , e n

e e n v o o r s p o e d i g n i e u w j a a r !

REDACTIESTATUUT "NIKS"

naam van het blad : Naar Integratie Kinderseksualiteit
afkorting : NIKS

orgaan van de Landelijke Werkgroep Pedofilie / werkgroep tot emancipatie van oudere-jongere relaties van de Nederlandse Vereniging tot Seksuele Hervorming (hierna te noemen: LWGP).

De verantwoordelijkheid voor het redactiebeleid ligt in eerste instantie bij de redactie. De redactie is een commissie van de LWGP. De toetsing van het redactiebeleid aan dit redactiestatuut is voorbehouden aan de LWGP.

De uitgangspunten voor dit redactiebeleid zijn hierna weergegeven, waarbij de volgende hoofdaspecten worden onderscheiden:

1. Ideologie
2. Functie
3. Inhoud en vormgeving

1. IDEOLOGIE

De LWGP heeft als emancipatiebeweging een deelfunctie in een veelomvattend emancipatieproces dat in en buiten de NVSH wordt herkend. Bij het vervullen van die functie kan het blad NIKS een belangrijke rol spelen.

1.1 ideologische uitgangspunten

De ideologische uitgangspunten voor het redactiebeleid, waar het gaat om het verwoorden van de visie van de LWGP, zijn:

- a. de beleidsnota van de NVSH op het beleidsterrein van de LWGP,
- b. de besluiten van de LWGP-vergadering,
- c. standpunten die zijn afgeleid van de beleidsnota en de opvattingen daarachter, en die als algemeen aanvaarde opvattingen binnen de LWGP kunnen worden beschouwd, hoewel ze niet als zodanig zijn vastgelegd.

1.2 discussiemogelijkheid

NIKS wil ook aandacht geven aan visies die de LWGP niet deelt of die binnen de LWGP een minderheidsstandpunt vormen, en aan onderwerpen waarover de LWGP (nog) geen visie heeft uitgesproken. Het blad wil de uitwisseling van ideeën en standpunten bevorderen.

2. FUNCTIE

De functie van NIKS is enerzijds nauw verweven met de LWGP, anderzijds met de beoogde lezerskring.

De beoogde lezerskring valt uiteen in de volgende doelgroepen:

A. direct of via een lokale werkgroep bij de LWGP aangeslotenen.

NIKS wil in de eerste plaats een orgaan zijn voor die aangeslotenen. Zij dienen door NIKS op de hoogte te kunnen raken van wat anderen vinden, voelen, denken, en zij moeten door middel van ingezonden artikelen en stukken hun mening kenbaar kunnen maken en eventueel tot discussie kunnen raken. Daarnaast maakt NIKS hen bekend met standpunten, verslagen, aankondigingen en oproepen die voor hen van belang kunnen zijn. Het ontspannende element hoeft daarbij niet te ontbreken.

B. geestverwanten.

Er wordt gestreefd naar een zodanige behandeling van de stof, dat ook geestverwanten buiten de LWGP zich aangesproken kunnen voelen. Onder geestverwanten wordt verstaan iedere groep, persoon of organisatie die de vrijheid van het kind om relaties met anderen aan te gaan en daar zelf vorm aan te geven, dan wel deze relaties te verbreken, voorstaat. Iemand die zich op het blad abonneert wordt als geestverwant beschouwd, tenzij er aanwijzingen bestaan dat het tegendeel het geval is.

C. buitenwereld.

Het blad is in principe niet bestemd voor anderen dan de onder A en B genoemden. Voor het doelbewust onder de aandacht brengen van deze anderen door redactie, LWGP-commissies of door het bestuur van de LWGP is vooraf een besluit van de LWGP nodig. Alle andere lezers wordt met klem verzocht een zodanig naar buiten brengen vooraf in de LWGP ter sprake te brengen.

Samenvattend zijn de functies van NIKS:

- . het bevorderen van de interne communicatie binnen de LWGP,
- . het bieden van informatie en verslaggeving,
- . het bevorderen van de betrokkenheid van de lezers bij de LWGP,
- . het stimuleren van discussie,
- . het vertolken van gevoelens,
- . het bieden van ontspanning.

3. INHOUD EN VORMGEVING

Het blad biedt plaats aan:

- . nieuws van het dagelijks bestuur en van de landelijke commissies van de LWGP,
- . nieuws van de afdelingswerkgroepen,
- . verslaggeving van de LWGP-vergaderingen,
- . signalering en bespreking van evenementen, activiteiten, publikaties, radio- en T.V.-uitzendingen, e.d.,
- . visies en toelichtingen op visies; interviews,
- . ingezonden brieven,
- . illustraties,
- . ontspannende teksten.

3.1 "redactie-stukken"

De redactie kan zelf artikelen schrijven en auteurs uitnodigen. In de stijl en vormgeving moet de beoogde functie tot uiting komen: NIKS wil geen kaderblad zijn, maar stelt leesbaarheid en frisheid voorop, zonder dat dit ten koste gaat van de inhoudelijke kwaliteit.

3.2 ingezonden artikelen

De redactie is ervoor verantwoordelijk dat alle stromingen aan bod kunnen komen. Het blad wil een open forum van meningen kunnen zijn. De redactie plaatst in principe alle ingezonden brieven, ideeën, fantasieën, discussiestukken, etc. Hierbij kan wegens plaatsgebrek of om onnodige doublures te voorkomen worden geselecteerd of ingekort, en kunnen namen en situaties onherkenbaar worden gemaakt, maar dit mag niet tot censurering leiden.

3.3 illustratiebeleid

Het illustratiebeleid is er primair op gericht de geschreven inhoud te ondersteunen.

3.4 verschijningsfrequentie

Gestreefd wordt naar een verschijningsfrequentie die actualiteit en slagvaardigheid waarborgt. Zo mogelijk zal NIKS maandelijks verschijnen, eventueel met uitzondering van de maanden juli en augustus.

3.5 mededelingen over personen of groepen binnen de lezerskring

Indien over iemand of over een groep binnen de onder 2.A en B aangegeven lezerskring en overige abonnees een mededeling wordt gedaan, anders dan een zo kort mogelijke, strikt zakelijke informatie, dient deze persoon of groep vooraf hiervan in kennis te worden gesteld en het recht en de gelegenheid te krijgen aan deze mededeling een weerwoord toe te voegen dat qua omvang in redelijke verhouding staat tot genoemde mededeling.

Goedgekeurd door de LWGP-vergadering
op 9 december 1978.

BOEKBESPREKING

Walter Hauptmann "GEWALTLOSE UNZUCHT MIT KINDERN"

Fink Verlag, München 1975.

Ondanks de weinig aanlokkelijke titel verdient dit boekje van een Duits criminoloog onze belangstelling en waardering. In kort bestek zijn de voornaamste statistische gegevens over sex tussen volwassenen en kinderen bij elkaar gebracht. Verder biedt het, wat Duits-talige auteurs over de gevolgen voor het kind schreven: van blijvende schade is geen sprake, maar verhoren door de politie zijn uiterst schadelijk. Sexuele handelingen met kinderen vinden zo veelvuldig plaats, dat - wanneer ze schadelijk waren - b.v. wel de helft van alle meisjes gestoord moest zijn. Bijna nooit ziet een psychiater dan ook jongens of meisjes, die het 'slachtoffer' van zedendelicten waren, in zijn spreekkamer.

Van de argumenten, tot dusver aangevoerd voor de strafbaarstelling van "ontucht met kinderen", blijft geen enkel overeind staan bij kritisch onderzoek. Het is onbegrijpelijk dat de gevolgen van sex met kinderen zo overschat worden, terwijl de verschrikkelijke gevolgen van kindermishandeling zo grof worden onderschat. Wanneer je ziet hoeveel angst, woede en haat het publiek koestert tegenover "kinderlokkers", en wanneer je die vergelijkt met wat er nu wetenschappelijk over deze mensen vaststaat, dan is er alle reden van een heksenjacht te spreken. De pedofielen zijn de heksen van de twintigste eeuw.

In de loop der eeuwen is het strafrecht alleen verbeterd en vooruit gegaan door niet te luisteren naar de algemene overtuiging van het volk, doch daar tegenop te worstelen.

E.B.

De voorpagina heeft het rapport "Leeftijdsgrenzen" niet gehaald. Maar de aanbieding ervan aan de Tweede Kamercommissie van Justitie was van voldoende belang om vier grote landelijke dagbladen te halen. Op 13 en 14 december verschenen in het NRC, Trouw en de Volkskrant artikelen over het rapport, terwijl het Algemeen Dagblad er een berichtje aan wijdde. Hoewel de term in het rapport niet voorkomt maakten zowel Trouw als de Volkskrant zich er in hun koppen met "pedofilie" vanaf. Het NRC, waaruit onderstaand artikel, en het AD gingen korrekter te werk. Beide van hetzelfde uitgeversconcern en met -toevalligerwijs?- een eensluidende kop. Waarbij het NRC-artikel in weergave van de inhoud van het rapport er uitstekend afkomt. Zelfs het best in vergelijking met de overige dagbladen.

Door onze redacteur
E. J. BOER

DEN HAAG, 13 dec. - „De zedelijkheidswetgeving die alle seksuele contacten met personen beneden 16 jaar strafbaar stelt mag niet in deze vorm worden gehandhaafd. In plaats van het kind te beschermen plaatst de wet ieder seksueel contact van een kind, hoe gering ook, in de sfeer van de criminaliteit. Deze sfeer is bedreigend voor het kind. Dit geldt des te meer wanneer het inderdaad tot een strafzaak komt na een contact dat door het kind zelf was gewenst. Er bestaan voor gevallen waarin van een ongewenste vorm van contact sprake is andere wetsartikelen en ook geschiktere methoden om problemen op te vangen dan de zedelijkheidswetgeving”.

Tot deze conclusie komt het rapport Leeftijdsgrenzen in de zedelijkheidswetgeving, dat onder auspiciën van de NVSH tot stand is gekomen en vandaag aan de vaste commissie voor justitie in de Tweede Kamer is aangeboden.

De NVSH-commissie is van mening dat de vraag of een leeftijdsgrens voor seksueel contact moet worden opgeheven steeds dringender wordt. De minister van justitie heeft twee jaar geleden een speciale commissie Zedelijkheidswetgeving ingesteld (de commissie-Melai) maar van enige activiteit van deze commissie is nog weinig gebleken. Daarom wil de NVSH dit rapport, waaraan een jaar is gewerkt

NVSH: seksueel contact met kind uit de strafwet

met behulp van een reeks deskundigen en geïnteresseerden, ook aan de commissie-Melai aanbieden.

Bescherming

„Strafbaarstelling van ieder seksueel contact van een kind is slechts te rechtvaardigen wanneer een dergelijk contact voor het kind steeds zodanig schadelijke gevolgen heeft dat de strafbaarstelling een zinvolle beschermende werking heeft. Maar het verrichte wetenschappelijke onderzoek heeft niet tot de conclusie geleid dat seksueel contact op zichzelf kinderen schaadt. Wel is gebleken dat er contacten voorkomen waaraan kinderen een positieve waarde hechten”, aldus de commissie.

„De huidige wetgeving gaat voorbij aan het bestaan van seksueel getinte verlangens en initiatieven bij kinderen. Zij brengt lichamelijke intimiteit van kinderen in de sfeer van de criminaliteit zonder onderscheid te maken tussen een aan

het kind opgedrongen contact en een door de partners gewenst intiem samenzijn. De strafbaarstelling leidt meer dan eens tot strafvervolgning en tot verhoor van kinderen door politie en justitie; veelal zijn het juist deze zaken die voor het kind schadelijk zijn. Het feit dat het beleefde contact in de sfeer van misdadigheid wordt getrokken is voor het kind dikwijls schokkend, beangstigend en traumatiserend”.

Civielrechtelijk

De commissie richt zich speciaal tegen de artikelen uit het Wetboek van strafrecht die "ontucht" in haar algemeenheid strafbaar stellen (247, 249 en 250) en die naar haar inzicht kunnen worden gemist. Artikel 250 heeft weliswaar bovendien betrekking op exploitatie en prostitutie van kinderen - zaken die de commissie als hoogst ongewenst kwalificeert - maar deze gevallen worden voor het grootste deel gedekt door art.

250 bis, dat het bevorderen van "ontucht" bij wijze van beroep of gewoonte verbiedt. Ook is er de mogelijkheid van beschermende civielrechtelijke maatregelen, zodat ook art. 250 wel kan worden gemist.

Verder is er een artikel, speciaal gericht tegen misleiding en misbruik van overwicht (art. 248 ter). Wanneer men een extra strafrechtelijke bescherming van jeugdigen gewenst acht zal het met name bescherming tegen misleiding en misbruik van overwicht zijn, meent de commissie. Wellicht is het daarom zinvol dit artikel niet direct in te trekken, maar vooralsnog te handhaven. Naderhand kan dan worden bezien of het nog een zinvolle functie vervult.

De artikelen die coitus met een jong meisje betreffen vermelden een te hoge leeftijdsgrens, aldus het rapport; (art. 245 stelt "vleeschelijke gemeenschap met eene vrouw die den leeftijd van twaalf maar nog niet dien van zestien jaren heeft bereikt", strafbaar met een gevangenisstraf van ten hoogste acht jaar).

Afgezien van gevallen van dwang, geweld of misbruik van gezag is coitus met een kind met name ongewenst wanneer dit kind hier fysiek niet rijp voor is. In dat geval is zonder meer sprake van mishandeling, wat elders al strafbaar is gesteld. Aangezien een niet onaanzienlijk aantal meisjes al voor het zestiende jaar met iemand naar bed gaat is intrekking van artikel 245 zonder meer gewenst, stelt de commissie vast.

Trouw die het artikel begint onder de kop "NVSH noemt criminele benadering belemmering voor hulpverlening 'PEDOFILIE UIT SFEER STRAFRECHT HALEN' " legt in de opening de nadruk op dat ongedwongen seksuele contacten tussen ouderen en jongeren uit het strafrecht moeten worden gehaald. De kop boven het stuk in de Volkskrant luidt: NVSH in diskussiestuk: VERWIJDER PEDOFILIE UIT STRAFRECHT Kind moedigt vaak zelf contact aan. Het artikel wordt geopend met te stellen dat de wet zo veranderd moet worden dat alleen schadelijke seksuele contacten strafbaar zijn. Met daarnaast, dat als er betere middelen zijn strafbaarstelling achterwege moet blijven.

Het zou een opwekkende stap in de goede richting geweest zijn als de redakteuren van Trouw en de Volkskrant daarmee hun eigen mening verkondigd hadden. Maar het waren evenwel konklusies uit het rapport die zij aanhaalden.

Het rapport "LEEFTIJDGRENZEN IN DE ZEDELIIKHEIDSWETGEVING. BESCHERMING OF BEDREIGING?" kan besteld worden door f 9,50 over te maken (inklusief verzendkosten) op giro 3436887 ten name van N.V.S.H. werkgroep emancipatie oudere-jongere relaties, postbus 540 te Zoetermeer.

A L B E R T

Warmte in de stad is nooit puur zonnewarmte. Ze wordt altijd vermengd met onaangename luchtjes van zóveel mensen op zóweinig vierkante kilometers. De uitstraling van al deze mensen vervormt de warmte van de zon tot een grijze, pruttelige warmte. Niet fijn om te ervaren, loommakend en onfris riekend.

Daarom besloten Albert en ik, hoewel we eerst thuis hadden willen blijven om aan de spoortrein verder te bouwen op de speelkamer, te gaan kamperen. Voorbereidingen daartoe behoeften niet te worden getroffen. De kampeer kist stond altijd startbereid klaar. Voeding namen we nooit mee. Wat we nodig hadden kochten we ter plaatse in de kleine dorpswinkeltjes. Dit was een vast onderdeel van een "week-end buiten" geworden. We vonden het gezellig en wilden het niet missen voor het misschien grotere gemak alles in blik van huis mee te nemen.

Albert was 13 jaar oud, tamelijk lang voor z'n leeftijd, met een bijzonder fijn gevormd gezicht, brede, strakke mond en prachtige wenkbrauwen. Z'n sluike haar omhulde z'n oren. Heel mooi was Albert voor wie oog heeft voor het schone van een jongenslichaam.

Hij had de kleur van een grotestadsjongen en een vrijmoedigheid die precies paste bij z'n open blik.

Z'n hoekige, magere benen kwamen uit een kort rood broekje tevoorschijn dat ik eens voor hem gekocht had in een hip zaakje in Brussel. Zelfs voor een stad als Amsterdam, dat toch als nevendevies heeft: "Stad van vrijheid en liefde", was het broekje rijkelijk kort. Albert vond het in elk geval het fijnste broekje dat hij had, en ik deelde zijn mening.

Het tentje waarin we kampeerden was klein en licht van gewicht. Niet hoger dan 90 cm. was het, een éénpersoonstentje eigenlijk of een tentje voor twee gelieven, die samen niet meer dan één plaats nodig hebben...

De boer bij wie we kampeerden, kende me al jaren en ofschoon vele jongens "gast" waren geweest in m'n tentje, vroeg hij nooit iets. Daar was ook geen reden voor. Hij behoorde tot de weinige figuren die, levenswijs, accepteerde dat ook andere normen bestonden dan de zijne, zonder dat hij dit waarschijnlijk ooit met zoveel woorden beredeneerd had.

Hij oordeelde naar wat hij waarnam, en wat hij waarnam, was een hechte vriendschap, een genegenheid van de een voor de ander, van de oudere voor de jongere en andersom.

Door m'n afkomst uit de provincie had ik meer begrip en inzicht in z'n bestaan en z'n problemen, dan de meeste stadsmensen die niet of nauwelijks bekend zijn met de problemen van de kleine boer.

De boerin, voor wie ik altijd wat meebracht, een kopje of een doosje bonbons of wat ook, beschouwde mij als haar "zoon" hoewel ze toch maar een dikke tiental jaren ouder was dan ik, met haar 50 jaar. Maar dat zag ze

aan mij niet af en ik maakte haar niet wijzer...

Die middag zag Albert iets wat hij, Asfalt-jochie dat hij was, nog nooit eerder had gezien.

We speelden wat op het grasveld, de boer was er ook bij, die nam er z'n gemak van op zaterdagmiddag, toen opeens een worm uit het grasveld omhoog kwam gekropen. In z'n volle lengte bewoog hij zich buiten het holletje waarin hij zich bevonden had. Een lange, bruine, ietwat glibberige massa. Gefascineerd zag Albert het natuurgebeuren aan.

"Als jij die worm weer in z'n gaatje terug krijgt, heb jij een gulden verdiend" zei de boer tegen Albert, overtuigd in z'n boerenwijsheid dat zo iets onmogelijk was. Ook ik was er van overtuigd dat het niet kon en ik vond het een flauw mopje van de boer. Beiden hadden we echter de vindingrijkheid van de grotestadsjongen onderschat.

"Wacht even" zei Albert en rende naar de boerderij. Direct daarna kwam hij terug met een spuitbus haarlak van de boerin.

"Wat ga je nou doen?" zei de boer, van verbazing z'n mond een weinig open.

"M'n gulden verdienen" zei Albert, terwijl hij zich lachend op z'n knieën liet vallen en de worm aanschouwde.

Toen nam hij de spuitbus en spoot de haarlak van voor naar achter en van en van achter naar voor over de worm. De boer en ik keken geïnteresseerd toe, alledrie zaten we geknield om de worm. Ongetwijfeld was het de enige worm in kilometers wijde omtrek, die zo'n belangstelling had...

Albert herhaalde nog eens z'n spuitbehandeling. De lak werd bijna onmiddellijk stijf en na enkele moeizame trekbewegingen kon de worm geen kronkel meer in z'n lijf krijgen en bleef languit, verstijfd, liggen.

Nog één keer vuurde Albert de lak op de worm af. Toen zette hij de bus neer, nam de stijf geworden worm voorzichtig in z'n vingers en stopte deze prompt en met een gemak waar we versteld van stonden, in het gaatje terug waaruit de worm zojuist omhoog was gekropen.

Beiden waren we sprakeloos, maar Albert glunderde en hield z'n hand op.

"Je gulden heb je verdiend", zei de boer. Hij nam de knip uit z'n broekzak, haalde er een gulden uit en gaf die aan Albert.

Albert was al meerdere malen meegeweest en was, evenals ik, kind in huis en z'n vriendelijke hoffelijkheid waarmee hij zo rijkelijk kon omspringen, ervoeren zij als een zonnige dag in een koude wintermaand. Dat hun huwelijk kinderloos gebleven was, tot hun grote verdriet, zal er zeker toe hebben bijgedragen, dat ze Albert zo konden waarderen.

De boerin had "kruudmoes" gekookt, een wonderlijk streekgerecht van gort en rozijnen en rookworst en kruiden. Een gerecht dat je "buiten" eet en dat je in de stad niet lekker zou vinden. We namen de uitnodiging graag aan, de avond was gezellig en sfeervol als nooit tevoren.

Ondanks de warmte was het toch al in de nazomer en vrij vroeg donker. We hadden onze kampeerlamp wel bij ons maar de olie was op. Daarom gingen we vroeg slapen. Nou ja, slapen...

We hielden van elkaar, Albert en ik, beiden op een andere manier welliswaar, maar beide manieren waren waardevol. We hadden een fijne relatie en het leeftijdsverschil speelde daarbij totaal geen rol omdat de oudere, logischerwijze, als vriend van kinderen, zich aanpast aan z'n jonge vriendje wat iets anders is dan neerbuigend of kwasie-vaderlijk de jongen te bejegenen.

Jongens voelen dat haarzuiver aan, beter dan volwassenen die, door vermeend fatsoen zich vaak vormen hebben aangemeten die wel passen in de cultuur, zelfs een wezenlijk deel daarvan zijn, maar n i e t i n d e n a t u u r.

Naast de geestelijke binding die we beiden hadden, accepteerde Albert daarom m'n erotische gevoelens voor hem met een natuurlijkheid en plezier die je kan verwachten bij kinderen in hun experimenteer-periode,

onbesmet als ze nog zijn met volwassen waanideeën over sexualiteit.
De lichamelijke aanrakingen in het kleine éénpersoonstentje ondergingen
Albert en ik dan ook als speelden we in een weide vol mooie, bijzondere
bloemen waar we vrijelijk plukken mochten, zoveel we wilden.

's Nachts maakte Albert me wakker.

"Oom Ries, ik heb het zo koud" zei hij.

Hij had geen slaapzak, enkel twee dekens en die waren van hem afgegleden.
Ik ritste m'n slaapzak open en liet hem bij me kruipen. De weggeschoven
dekens trok in over ons heen. Verrukkelijk warm was het, met z'n tweetjes
in de slaapzak. We sliepen tot de morgenzon ons wakkerkuste, maar we ston-
den niet op voordat we weer grote bossen bloemen hadden geplukt op de
speelweide die ons tentje was.

Ries van Wallenburg.

VIJF SONNETTEN

voor Marco

ik ben het pijnlijk licht dat zich verliest in uw gedaante;
en al de schaamte die deze wereld kent om u te roemen,
bekent zich aan mijn hart;
begrijpen zal ik nooit het groot verlies van deze wilde wereld,
voor het wonder dat alleen u tooit

*

voor Helegabalus

dit treft mij zo: dat gij het oog verheft tot die u zoekt;
en hoog ligt in de hemel stil
dat kleine licht dat mijn genezing wil;
ik weet niet meer wat ooit mijn angsten waren,
maar voel dat zonder u mijn wezen nooit voltooit

*

voor "Helegabalus" Wim

dit brengt een engel mij:
dat hij verzengt mijn schoonste mijmering;
en ga ik in op heel dit vuur, win ik een uur vertedering;
o, hemel, houd mij die gezel
waar nu mijn ziel voor neder knielt

*

voor Peri

zo houd ik u met al het goud van mijn begeerte;
en gaat gij dieper nog
(ik riep er op uw trouw gelaat)
dan breekt ook weer waar ik uw ogen lees
mijn liefst gebaar in de teerheid van uw vlees

*

voor Eddy

dit is het beeld dat mij de weelde van de tijd laat zien;
en gij die de bevruchting van de wereld zijt,
verbant mij niet;
zo helt mijn hart voor altijd naar u over,
ben ik een ster door u verleid

F.B. (België)

* INTERLOKAAL *

HET WEL EN WEE VAN HET DB ALSMEDE DE LANDELIJKE COMMISSIES

door
GORRIT GOSLINGA

DB: taken en hun menskracht

- Zoals vorige maand aangekondigd praatte het DB een avond over het eigen functioneren. Daaruit zijn als besluiten/voornemens gerold:
- dat schrijver dezes tijdelijk coördinerend vice-voorzitter wordt (en dus geen voorzitter van de verenigingsraad, zoals het Algemeen Bestuur wilde);
  - dat de diverse archieven in overleg met de archivaris (Ben Füss) geïntegreerd en via het secretariaat hanteerbaar worden gemaakt;
  - dat er een model van schaduwfuncties wordt ontwikkeld, zodat tijdelijk wegvallen van iemand niet tot stilvallen van nodig werk leidt;
  - dat de DB-notulen vanaf januari aan de LWG-stukken worden toegevoegd.

De laatste loodjes van 1978 wegen voor het DB zeer zwaar: de helft kwam door ziekte en privé-omstandigheden niet of nauwelijks aan werkzaamheden toe, een kwart had veruit de meeste aandacht-terechtbij hun lidmaatschap van de politieke commissie. Alleen Hennie en ik konden volop als DB-er draaien. Een aardig karwei was het saneren van de lijst van niet uitgevoerde besluiten. We hebben het gevoel dat het aardig gelukt is: de LWG-vergadering besluit in januari. Over het punt 'beslotenheid van ingekomen brieven' (LWG-besluit) zal Hennie Boselie een voorstel uitwerken. Robert Boer, onze soms wakkere secretaris, zal de Schorerstichting (een nichtje van de Dr. Rutgersstichting) aanschrijven over een oude kwestie - benadering van politiescholen - en een nieuwe: 'moeilijke gevallen'. En dan gaat het over hulpverlening.

Vacatures: VR en kas

Door mijn bovenstaande benoeming komt de post van reserve-afgevaardigde naar de VR vacant. Tevens zoekt penningmeester Jan Schuijjer twee mensen om de kascommissie te bevolken. Vereisten: de bereidheid een avond naar Zoetermeer te komen

en enig begrip van financiën maar niet meer dan Jan. Wie iets voelt voor een van deze drie functies neme contact op met mij resp. Jan. Inmiddels zijn we ook polsende zodat we hopelijk kandidaten aan de LWG-vergadering kunnen voorleggen.

Politieke commissie: rapport gerepresenteerd

13 december 1978: een NVSH-delegatie biedt het rapport "LEEF TIJDS-
GRENZEN IN DE ZEDELIIKHEIDSWETGE-
VING - Bescherming of bedreiging?" aan de vaste Tweede Kamercommissie voor justitie aan. Aansluitend houdt de delegatie een persconferentie in perscentrum Nieuwspoort. De meeste NIKS-lezers zullen door hun dagblad al op de hoogte zijn van deze memorabele evenementen, een waardige afsluiting van het actieve jaar 1978. De politieke commissie, voor de gelegenheid versterkt met verenigingsvoorzitter Tom van der Loo, had een als zeer zinnig en ontspannen ervaren gesprek van drie kwartier met de kamercommissie. Hieruit werd duidelijk dat de politici nu vooral zitten te wachten op cijfermatige wetenschappelijke gegevens om het in het rapport gestelde 'verkoopbaar' te maken. Delegatie- en werkgroepsvoorzitter Gerard Zwerus denkt privé al aan een commissie wetenschap hiertoe.

Op de persconferentie was enige ergernis over het weggeven van de primeur aan het radioprogramma "Met het oog op morgen", maar iedereen heeft kunnen constateren dat de schrijvende pers neutraal tot welwillend was met redelijk veel plaatsruimte. Ruimte in de ether viel wat tegen: verder alleen "Kleur" van onze goede IKON-vrienden. "VARA-visie" ging niet door omdat ze juist de avond tevoren uitzonden en het NOS-journaal nam Jan Schuijjer wel op, maar zond hem niet uit.

Commissie beleidsnota: klaargekomen

De LWG-vergadering zal zich in januari (informatief), februari en maart (besluitvormend) kunnen

buigen over de eerder aangekondigde beleidsnota LEEFTIJDSGRENZEN die in de plaats moet komen van de beleidsnota PEDOFILIE uit 1974. Negen goedgevulde pagina's emancipatorische lektuur en terloops het voorstel de naam van de werkgroep te veranderen in: NVSH-LWGP, Werkgroep doorbreking leeftijds-grenzen, Hetgeen ons dus in de toekomst op kan schepen met het werkterrein bejaardenseks.

Toneel: "aardige jongetjes"

Theaterschrijfster Mieke Lelieveld kondigt 'gerontofilie' (emotioneel niet ongevoelig zijn voor de erotische aantrekkingskracht van bejaarden) aan als thema van haar volgend stuk. Zij doet dat in haar laatsverschenen stuk "Wilt U ook een snoepje?" dat opgevoerd gaat worden door de Delftse Comedie. Het vorige produkt van Mieke en de Delftenaren, "Aardige jongens... als ze maar van m'n kinderen afblijven", ging over homofilie en werd een landelijk succes. Dit maal gaat het over kinderlokken en kinderen die daar zacht uitgedrukt niet ongevoelig voor zijn. Eerste lezing van het script doet stuiten op breed uitmeten van het stereotype, natuurlijk om het belachelijk te maken. Maar het ontkracht - althans op papier - enigermate de juist zeer realistische scène van een politieverhoor van een kind. Een zelfde scène zit trouwens in de videofilm "Engeltjes op witte gymschoentjes" van Adriaan Brolsma en Lex van Naerssen. Het stuk van Mieke wordt uitgebracht in een co-productie van Delftse Comedie en NVSH. Jan Schuijjer houdt de hand aan de pols.

"Kind van het Jaar" - KID'79 ?

Johan Kamsma maakte bovenstaande fraaie verspreking tijdens de laatste LWGP-vergadering voor de aanvang van het 'Jaar van het kind'. Overigens schijnen fraaie versprekingen typisch Haags te zijn: ik herinner me de kreten "Balleman" (Jan Balemans) en "voorhuidfestival" (Voorhout-festival), beide op naam van Ab van der Straat, naar wie men in Athene onlangs een stoel moet hebben genoemd. Maar ter zake.

De commissie-ad-hoc stelde niet voor een verkiezing van het aantrekkelijkste kind te organiseren, maar wel de uitgave van een bundeltje waarin kinderen van nu hun verhalen over lichamelijke relaties vertellen. Een soort actuele "En me vriendje..." dus. Daarnaast zijn aanvallen op de wet (de bekende petitie) en op de traditionele seksuele voorlichting te verwachten. De commissie-ad-hoc is inmiddels met toevoeging van AB-lid Helm de Laat gepromoveerd tot de status van AB-commissie.

Verenigingsraad: putten gedempt

Belangrijkste resultaten van de laatste VR van 1978 waren de beëindiging van twee dure en slechter renderende projecten: seksuologische hulpverlening en trainingen. De financiële middelen van de vereniging blijven met het ledental slinken en frusteren de mogelijkheden om activiteiten draaiende of op gang te krijgen. Het AB stuurt aan op een bewuste keus tussen een poging een grote vereniging te blijven of terug te vallen naar een 'gideonsbende' van grotendeels actieve leden. De VR neigt in meerderheid toch tot dat eerste, maar dat eist een ferme wervingscampagne. Waarbij het logge apparaat van de club en de als een veenbrand opduikende conflictenreeksen het er allemaal niet gemakkelijker op maken. Is het niet eens verstandig naar andere geldbronnen te zoeken voor deze in zijn eigen bodemloze put verzinkt?

Bedrukt papier: heruitgaven

Vorige maal werd al de voorgenomen heruitgave van de Infomap aangekondigd. Nu blijkt dat ook beide folders aan een ongewijzigde herdruk toe zijn. Enkele van onze voorlichters en inleiders zijn bezig met het inventariseren van veel gestelde vragen. Of het een intern stuk of een derde folder wordt is momenteel nog niet te zeggen.

Tenslotte raad ik iedereen aan zich voor het Jaar Van Het Kind een goede kalender aan te schaffen. En een jaarabbonnement op NIKS.

M I J N V R I E N D J E S S T E L E N O O K !

Sytze van der Velde.

Deze bijdrage als reactie op het artikel van Gorrit "Mijn vriendje steelt" in Niks 15. Helaas moet ik beginnen met het tegenspreken van een veronderstelling van Gorrit, dat de volwassen vriend niet als "slachtoffer" betrokken raakt in de activiteiten van zijn vriendje(s). Ik heb het meerdere malen meegemaakt; MIJN VRIENDJES STELEN OOK VAN MIJ !

Daarnaast stelen zij ook van anderen.

Over beide vormen van stelen wil ik het een en ander kwijt.

Vooraf een opmerking: voor ieder gedrag bestaat een reden, ook voor stelen. Hoe zinnig het ook is om je af te vragen: "Wat moet ik met de gevolgen van het stelen?", kan en mag je naar mijn mening niet om de oorzaak van het stelen heen.

Je zal, iedere keer dat je met diefstal word gekonfronteerd, met of bij je vriendje, naar de oorzaak moeten zoeken.

Daarnaast (of liever nog daarna) komt het probleem van "de buit!"

Mijn vriendje steelt van mij !

Vaak gaat het om onbelangrijke dingen, soms ook niet.

Zodra het niet meer toelaatbaar wordt moet je er iets mee.

Mijn vriendje pikte 25 piek, ik pikte het niet !

Ik was boos en heb hem dat laten merken. Ik heb hem ook verteld, dat ik mijn geld terug wilde. Een uur later had ik het terug.

Probleem opgelost ? Nee, ik wil niet dat het weer gebeurt en moet daarom uitvissen waarom hij dit doet.

In dit geval twee redenen. Hij komt uit een rot milieu (een gescheiden moeder die het te druk heeft met haar nieuwe vriend om nog naar haar kind te kijken), voelt zich alleen en onveilig en zoekt aandacht, geborgenheid. Ook in de relatie met mij kreeg hij niet wat hij zocht. (het geheim houden van de relatie voor zijn moeder drukte een te zwaar stempel op de relatie, waardoor hij zich ook bij niet niet veilig en geborgen voelde) en (tweede reden) het uitgeven van geld bezorgde hem even een roes van geluk en macht, vooral ten opzichte van zijn vriendjes.

Deze problemen waren voor mij, zonder contact met zijn moeder, niet op te lossen. Het werd alleen maar erger. (niet alleen zijn crimineel gedrag overigens).

Het probleem is inmiddels opgelost doordat hij op een internaat werd geplaatst, waar hij zich veel prettiger voelt dan thuis.

(ik niet, maar dat is weer een ander probleem.)

Daarnaast werd ik gekonfronteerd met vriendjes, die om meer algemeen in de samenleving levende zaken(zoals onvrede met prestatie- en consumptiedwang, etc.) stelen.

Hen is zonder meer duidelijk gemaakt, dat er niet van mij gestolen mag worden en dat een volgende keer onherroepelijk het einde van onze relatie betekent.

Deze (wederzijdse ?) afspraak blijkt een heilzame " therapie ".

Mijn vriendje steelt van anderen !

Daar staat ie dan. Met z'n zakken vol gestolen goed en een nieuwe (eveneens gestolen) brommer voor de deur.

Het "wegwerken" van de buit is voor mij niet zo'n probleem.

Dank zij mijn (ongewenste) regelmatige kontakten met de

heren van de kinder- en zedenpolitie, is het kontakt met hen toch wel zo goed (mag dat eigenlijk wel ?), dat één telefoontje van mij voldoende is om hen de " buit " te laten ophalen, zonder dat er vervelende vragen worden gesteld (waarop zij overigens toch geen antwoord zouden krijgen).

Het is dus niet beslist nodig om je vriendje te verraden !

De door Gorrit gesignaleerde medeplichtigheid vanwege het bestaan van een onwettige relatie lijkt mij onzinnig.

Immers een groot deel van de lieve jeugd heeft geen relatie met een pedofiel (wat jammer eigenlijk) en steelt ook !

Ik geloof, dat wij van dit stelen geen al te groot probleem moeten maken. Probeer het te voorkomen, lukt dat niet, ga dan niet over tot de in onze samenleving zo graag gebruikte maatregelen zoals straf !

Daarmee kan je alleen maar je relatie kapot maken.

Laat je vriendje merken, dat jij verdrietig bent, als hij steelt. Als hij ook maar iets om je geeft, kan dit meer invloed hebben, dan welke andere maatregel dan ook. Probeer niet alleen je vriendje te bepraten met allerlei moraliserende opvattingen over stelen etc., probeer liever de oorzaak op te sporen van dit gedrag.

Ik hoop, dat veel lezers het niet met mij eens zijn, zodat we er via meerdere reacties verder op door kunnen gaan.

JAAR VAN HET KIND

Ter gelegenheid van het internationale jaar van het kind verschijnt op 31 december, het op de 'Frankfurter Buchmesse' aangekondigde duitse boek van DR.F.BERNARD:

PÄDOPHILIE - VON DER LIEBE MIT KINDERN

Dit werk bevat naast reeds eerder gepubliceerd onderzoek verslagen over nieuwere research. Tevens is een uitgebreide literatuurlijst opgenomen met enkele honderden titels.

Dr.Joachim S.Hohmann schreef een nawoord. Het boek is geïllustreerd.

Het verschijnt bij de Verlag Andreas Achenbach (B.R.D., Berlijn, Zwitserland en Zweden) en zal ongeveer twintig gulden gaan kosten. Het is verkrijgbaar via de boekhandel, of rechtstreeks te bestellen bij de uitgever: Postfach 82, D-6304 Lollar, Bundesrepublik Deutschland.

NIEUWE VOORLICHTING IN EINDHOVEN

Sinds enige maanden is er bij de NVSH afdeling Eindhoven een gedachten-uitwisseling gaande tussen de werkgroepen 'pedofilie' en 'voorlichting en vorming'. Mede als gevolg hiervan is de w.g. pedofilie met een nieuwe opzet voor voorlichtingsavonden aan het experimenteren. Aangezien de ervaringen nog gering zijn en de gedachtenuitwisseling nog in volle gang, is het eigenlijk te vroeg om er nu al over te rapporteren. Maar ik wil wel aanduiden waar het ongeveer om gaat.

waarom anders?

Aan het gebruikelijke (?) schema van een "thema-avond" over pedofilie, nl:

1. een deskundige of een echte pedofiel legt uit wat pedofilie nu eigenlijk is en waarom het allemaal wel meevalt;
2. discussie met forum van deskundigen, pedofielen, en gewone mensen;
3. gelegenheid tot napraten en brochures kopen;

kleven een aantal bezwaren.

Ten eerste wordt de avond te nadrukkelijk aangekondigd en gehouden onder de titel pedofilie, waardoor bij voorbaat een bevooroordeeld en te eng kader ontstaat en wellicht ook een verkeerd publiek wordt getrokken. Verder hangt er voor de aanwezigen een sfeer van: nu krijgen we uitgelegd wat pedofiele mensen zijn, doen en willen. Een verdedigende houding is daarmee uitgangspunt. Tenslotte kan te weinig rekening worden gehouden met het feit dat mensen over dit onderwerp niet in één avond van gedachte veranderen.

Naar mijn idee zit de fout hierin dat we de problemen van de pedofiel naar voren halen, terwijl we eigenlijk de mensen bewust willen maken van hun problemen met pedofilie en kinderseksualiteit. Het merendeel van de bevolking weet langzamerhand wel dat kinderen seksuele gevoelens kunnen bezitten, maar vindt die gedachte wel doodeng. En het idee leeft nog sterk dat het bijzonder schadelijk is als een kind iets met die gevoelens doet. Vanuit die achtergrond is het voor de meesten niet eens mogelijk genuanceerd te denken over een volwassene die zich verlaagt tot lichamelijk contact met een kind. De felheid die je hierbij ontmoet is waarschijnlijk voor een groot deel het gevolg van de eigen frustraties van weggedrukte seksualiteit. Je moet dus eigenlijk eerst de mensen aan het denken zetten over hun seksualiteit en hun houding tegenover seksualiteit van kinderen. Van daaruit kun je het probleemgebied rond pedofilie proberen af te bakenen.

de nieuwe opzet

In Eindhoven wordt bij voorlichtingsavonden aan deze gedachte vormgegeven door eerst in kleine groepen (hooguit 8 mensen) onder leiding van een gespreksleider een vragenlijst door te werken, die er bijvoorbeeld als volgt uit kan zien:

1. Wat merk jij op van seksualiteitsbeleving bij kinderen van 0 tot 16 jaar
2. Wat voel je bij jezelf, als je iets merkt van seksualiteitsbeleving van kinderen?
3. Hoe is jouw houding ten opzichte van deze seksualiteitsbeleving, wat verbied je, wat negeer je, wat moedig je aan?
4. Hoe ontwikkelt zich de seksualiteit van kinderen eigenlijk?
5. Wat mogen (jouw) kinderen meebeleven van jouw gevoelens (van de verwerking van deze gevoelens zoals: ongerustheid, jaloezie, angst, verliefdheid)?
6. Knuffel jij kinderen? Hoe dan?
7. Mogen (jouw) kinderen onder elkaar vrijen, elkaar bloot zien, elkaar betasten? Waarom wel of niet?
8. Vind je het goed, dat andere volwassenen (jouw) kinderen aanhalen, met hen vrijen?
9. Hoe sta je ertegenover als het kind het initiatief neemt om te vrijen met een volwassene?

10. Wat wil de mens met pedofiele gevoelens eigenlijk? Wat denk jij dat hij wil?
11. Wie is deze pedofiele persoon eigenlijk?
12. Wat doet een pedofiel met kinderen?
13. Zijn pedofielen altijd mannen?
14. Hoe zou jij het vinden als jouw kind een kontakt onderhield met een pedofiel? Wat zou jij dan doen?
15. Heb je zelf in je jeugd seksueel kontakt gehad met een volwassene?

De gespreksleider stuurt alleen, maar hoedt zich in dit stadium tot het geven van "uitleg". De manier waarop de vragen in het midden gebracht worden dient afgestemd te zijn op de groep. Er kan een spelelement in gebracht worden. De vragen moeten wel in volgorde blijven, en zo open mogelijk worden besproken, zonder dat iemand gedwongen wordt een vraag te beantwoorden waar hij of zij liever niet op ingaat.

Vervolgens, na een (koffie)pauze, komen allen bij elkaar, rapporteren hun bevindingen, en kunnen met een forum of met elkaar verder praten. Een kleine brochure met bij veel mensen levende vragen plus een kort antwoord daarop wordt na afloop of tijdens de pauze aan iedereen uitgedeeld. Wij gebruiken hiervoor een door ons wat uitgebreide versie van de lijst die voorkwam in het artikel "Als ze aan mijn kind komen dan..." uit Wij en Onze Kinderen van augustus '78. In die brochure staat uiteraard ook een adres en telefoonnummer voor verdere informatiemogelijkheid.

De ervaring van twee avonden op deze manier werken is niet onbevredigend, maar een evaluatie zou te voorbarig zijn. Een paar opmerkingen nog:

- . Eén avond is beslist te kort als je met totaal onvoorbereide mensen werkt. Wel zou je dan een cyclus van b.v. drie avonden kunnen organiseren, waarbij je de eerste avond een vragenlijst doorwerkt die inspeelt op de eigen houding tegenover relaties/huwelijk/seksualiteit, de tweede avond de bovenstaande vragenlijst doet, en de derde avond een open discussie. Als het gaat om voorlichting aan een bestaande groep, kan het goed zijn die voor te (laten) bereiden op het open durven praten over seks- en relatiebeleving.

- . De vragenlijst voor het eerste programmaonderdeel kan afhankelijk van de doelgroep worden uitgebreid, ingekort, in andere stijl geschreven, etc.

- . De aansluiting tussen de twee programmaonderdelen is bij ons één keer goed en één keer erg slecht gegaan. Aan de forumdiscussie (het tweede onderdeel) kleven nog steeds de bezwaren die aan het begin van dit stuk zijn genoemd.

- . De avond wordt bijvoorbeeld aangekondigd onder de titel "kinderseksualiteit en pedofilie".

Bob Ferguson, awgp Eindhoven.

KORT NIEUWS

Androcur-zaak in KRI

Over de man die op voorwaarde dat hij zich het chemisch castratiemiddel androcur liet toedienen werd vrijgelaten uit het Arnhemse huis van bewaring, waar hij wegens pedofiele handelingen was opgenomen, heeft KRI, maandblad van de reclassering, een artikel gewijd. Er zijn commentaren van betrokkenen aan toegevoegd, o.a. van zenuwarts Dr. J. Schuler, die het middel toediende. Hij stelt onder meer: "Het is natuurlijk een chemische castratie, maar daar til ik niet zo zwaar aan: je hakt zijn kop er nier af."

Verschillende dagbladen schonken hieraan op 29 en 30 dec. '78 aandacht, en maakten melding van het voornemen van Mevrouw Beckers, lid van de Tweede Kamer (PPR) over deze zaak vragen te stellen aan de minister van justitie.

HIJ IS M'N VADER NIET!

door Gorrit Goslinga

De verontwaardigde reactie van een veertienjarige. Zijn volwassen vriend had voortzetting van de relatie afhankelijk gesteld van het niet meer omgaan met iemand anders. Bij zo'n keuze onder druk spelen zonder twijfel meer elementen een rol, jalouzie niet in de laatste plaats. Maar hier wil ik als uitgangspunt nemen de vraag, of en in hoeverre de volwassen partner zijn vriendje moet of mag 'bevaderen'.

MIJN BROEDERS HOEDER

Hoe ga je met een partner om, die ook nog kind is? Of andersom: Hoe ga je met een kind om, dat ook nog partner is? Praktisch elke oudere-jongere relatie heeft iets van die dubbelfunctie in zich, die sommige buitenstaanders raken als ze het over 'overwicht' en 'ongelijkwaardigheid' hebben. Veronderstel een relatie waar de grote en de kleine wezenlijk dol op elkaar zijn; allebei initiatiefrijk; bereid naar elkaar te luisteren. Toch zullen er momenten zijn dat de - met enig verantwoordelijkheidsgevoel gezegende - grote partner zich afvraagt: moet ik nu toch niet voor hem beslissen? Per slot drukt het leeftijdsverschil ook verschil in ervaring en bezonnenheid uit. Venlose kameraden zegen zo'n moment opdoemen toen er spandoeken en handtekening en aan te pas kwamen, maar de alledaagse omgang wemelt van situaties waarin je geneigd bent je vriendje tegen zichzelf te beschermen. Of je vriendje tegen anderen. Of anderen tegen je vriendje. Of jezelf tegen je vriendje. Situaties die de volwassen partner uit z'n partnerrol drukken. Ongelijkwaardige situaties, omdat ze niet omkeerbaar zijn.

DE GRENS

Er is sprake van een grens: aan deze zijde beslissen beide partners - hopelijk samen. Aan gene zijde legt een ouderfiguur de wil op aan een machteloze dus verontwaardigde pupil. Hoewel door subtiliteit of gewenning de verontwaardiging in menig geval al uitblijft. Ik ken relaties waar de grens pas bereikt wordt als er zo ongeveer doden beginnen te vallen. Ik ken er niet weinige waar de volwassene bij het eerste contact al met forse schreden over die

grens heenstapt - met laarzenge-stamp of met kousenvoeten, dat is om het even. Uitgaande alweer van partners die elkaar niet willen loslaten, vormt zo'n grens een probleem. Waar de grote partner de overschrijding zo lang mogelijk uitstelt draagt hij de meeste zorg; in het andere geval zit de kleine beknelde. Een gulden middenweg zie ik niet: gedeelde smart is hier dubbele smart. En wie zit er, een dergelijke relatie onderhoudend, om emotionele spanningen verlegen?

AUTORITAIR? IK?

Het droeve lot van veel opvoeders met een hekel aan autoritaire methoden is, dat ze er vroeg of laat toch naar (moeten?) grijpen. De idealistische beginnende leraar met het oprechte voornemen zijn leerlingen als gelijkwaardige medemensen te behandelen en nooit straf te geven, gaat eronderdoor of kiest eieren voor zijn geld. Autoritaire structuren zijn overal om ons heen en binnenin ons. Dat is niet het onderwerp van dit stukje, maar het gaat me nu even hierom: deze hele maatschappij is doortrokken van autoritair denken en doen. Kinderen van anti-autoritaire ouders die op anti-autoritaire scholen zijn opgeleid zullen nog raar opkijken zodra de boze buitenwereld op hen wordt losgelaten. Reservaten bieden geen oplossing.

HOUVAST

Vrijheid is tegelijk een begeerlijke en beangstigende zaak. De gemakkelijkste weg is het afstaan van je vrijheid terwille van beschutting, nestwarmte, vooral - niet - hoeven - te - beslissen. Zie daar het geheim van alle autoritaire systemen: van meisjesspensionaat tot Derde Rijk bevrijden ze de mensen van de last van de eigen verantwoordelijkheid. Ze bieden, en dat geldt voor alle autoriteiten,

op twee manieren houvast: je kunt je laten leven, en als je dat zat bent heb je iets om je tegen af te zetten. Nu is volgens mij volwassen worden in een autoritaire omgeving precies dat: aanschoppen tegen de veilige muren van je gevangenis.

Nagenoeg alle vriendjes zijn producten van in wezen autoritaire opvoedingen, met of zonder scherpe kantjes. Ze weten niet anders. Elke volwassene is een autoriteit die én gehoorzaamd én uitgedaagd dient te worden. De volwassene die deze rol niet vervult is dus een falende autoriteit. Over hem wordt gelopen tot hij zijn machtspositie hard maakt. Intussen leidt de ongekende vrijheid tot ongekende onzekerheid. Waar ligt de grens? Dat zal 'ie toch niet pikken? Ja hoor, dat pikt 'ie ook nog. Tot de grens bereikt wordt, tot wederzijds verdriet.

WIER IS ER MAAR EEN DE BAAS

Wie bij voorbaat kiest voor de autoritaire rol, lijkt dus in het voordeel. Hij heeft wel een duidelijk nadeel naast andere autoriteiten: het vriendje kan het voor gezien houden. Zaak dus om, net als ouders die hun gezag voelen wegglijpen, naar pedagogische trucs te grijpen. Voor mij rijst het beeld op van een knuffelende gorilla. Het vriendje zal zich ofwel aan de knellende omhelzing onttrekken, ofwel de liefkozingen gelaten over zich heen laten gaan. Veel huwelijken werken op die manier, realiseer ik me. Waar blijf je nu met je verhalen over de volwaardigheid van de kinderlijke seksualiteit?

EMANCIPATIE, WEETJEWEL?

Wil Flier heeft ons lezers van de LWGP-stukken ooit verrijkt met haar onderscheid in drie opvoedingsmodellen: het autoritaire, het vrijblijvende (ook wel bekend als *laisser-faire*) en het emanciperende. *Laisser-faire* kunnen we beter laten: het komt er op neer kinderen altijd te laten doen waar ze zin in hebben, zonder zelfs maar een richting aan te geven. Zoals hierboven al riant geschetst, schadelijk voor tenminste de geestelijke volksgezondheid. Resteert het emanciperende model. Dat siert ook deelnemers aan een emancipatiebeweging, die wij pretenderen te vormen. Je laat dus, als ik Wil goed begrepen heb, de kinderen in beginsel vrij in hun experimenten met het leven, maar loopt steeds een pas achter ze om ze rugdekking te geven en ze bij die zeven sloten weg te sleuren. Prachtig en ga er maar aanstaan met dat vriendje dat je voor een (falende) autoriteit verslijt. Je verslijt er je energie en goede moed onder tot je bijna verlangt naar de tijd dat je nog geen relatie had.

LAAT EENS ZIEN

Is iedere relatie dan gedoemd vast te lopen, dood te bloeden of op een burgeroorlog in zakformaat te gaan lijken? Partners die denken dat ze een oplossing weten, moeten die maar gauw in de kolommen van dit blad laten zien.

Ons adres als vanouds:

» Postbus 6614 , Rotterdam

WIJ LAZEN IN DE BIJLAGE VAN HET CSC-ORGAAN (VAN DECEMBER '78) HET VOLGENDE BERICHT

Dr. Bernard has paved the way for us to start a list of broadcasts of our members by his broadcasting over radio station KPFK in Los Angeles on Sept. 26th, with a repeat broadcast coming up a month later. Details of these broadcasts will be given in a later CSC Newsletter when available. (It was the very first broadcast on pedophilia to be given in the U.S. This was due to the efforts of Dr. Bernard to get to California from Rotterdam, and members in Los Angeles to secure the radio time.)

Valida Davila
voorzitster
Childhood Sensuality Circle, San Diego

(Onderstaande brief ontvingen wij van een lezer, die ons liet weten dat de erin voorkomende namen niet met de werkelijkheid overeenkomen):

Arnhem, een vrijdagmorgen, eind '78

Z I E K E N B E Z O E K

Okke is nog maar net de deur uit naar school als de bel gaat, zeker wat vergeten en geen sleutel op zak. Toch maar even open doen dus, verdomme wat is het koud op de gang, gauw d'r weer in. 't Is Basje! Gister was hij er ook en bood aan wat boodschappen voor me te doen toen hij zag dat ik ziek was. "Hé, hoe is het met je?" gevolgd door een dikke kus, die ik maar net met m'n wang in plaats van met m'n mond kan opvangen, één zieke is wel genoeg. Pinkie is er ook bij en erg opdringerig. Basje verankert 'm aan de tafelpoot en nestelt zich behaaglijk tegen me aan op het grote bed, na eerst z'n jas te hebben uitgedaan. Ik sla een arm om 'm heen en zo liggen we even, heel stil. "Ik Zit in de grijze taken, dan naar de blauwe, de groene heb ik al gehad; daarna de gewone schoolboekjes." Fijn dat je 't naar je zin hebt en je best doet, zeg ik. Basje is dit jaar van een gewone naar een L.O.M. school gegaan. Als hij nog dichtert tegen me aankruipt zeg ik dat hij dat beter nu niet kan doen, omdat ik ziek ben. "Dat kan me niet schelen" en gelijk daarop: "M'n vader heeft een stukje van Pink z'n tanden afgehaald, omdat ie wel es bijt." Hoe dan, vraag ik. "Oh, met 'n tang, zo, hup een stukkie d'r af, deed geen pijn hoor" zegt hij geruststellend als ie mijn gezicht ziet. Ik voel de warmte van z'n lijfje tegen me aan. Pinkie jankt en rukt en trekt aan de tafelpoot en krijgt af en toe een zachtaardige tik op z'n snuit. 't Is een gaaf beestje, zo'n ouderwets boerderijhondje, uitstervend ras, klein en vinnig. Hij rijdt op alles, speciaal bij mij. Soms lachen we daar beiden om en verbieden het niet. 't Zal de ontspannen sfeer hier in huis wel zijn. Thuis komt 't volgens Basje nauwelijks voor, al vertelde vader me eens dat hij er pillen tegen wilde kopen. "Om kwart over acht moet ik naar school, op de fiets." 't Is nu kwart voor acht, zeg ik. 't Zal straks wel glad worden joh, als 't gaat dooien want 'r komt regen. "Dat kan me niks schelen, in de sneeuw ben ik pas ook al gevallen" zegt ie stoer en laat me een beschadigde laars zien. We halen herinneringen op aan z'n eerste valpartij met z'n toen gloednieuwe fiets, huilend stond ie toen bij me aan de bel, stuur krom, voorvork verbogen enz. Samen hebben we het toen weer voor elkaar gekregen en later alles aan z'n vader verteld. M'n katten zijn naar voor verhuisd, die balen van zo'n indringer, hoewel trouwens alleen Pluk echt bang voor Pinkie is.

Het lijkt wel of Basje slaapt, zo ontspannen ligt ie bij me. Maar als ik zachtjes over z'n dijbeen streel, voel ik een kleine druk tegen mijn arm. Vind je dat zi fijn? Een dromerig "Ja..." Basje is pas 10, we kennen elkaar al langer dan een jaar en zijn stapelgek op elkaar. Hij houdt z'n ogen gesloten als ik voorzichtig probeer met m'n hand tussen z'n strakke riem en z'n buikje naar beneden te gaan. Ik voel het puntje van z'n piemel lekker warm tegen m'n vingers. Nog steeds zonder z'n ogen open te doen maakt hij z'n riem en broek los. Dan ligt z'n hele piemel in m'n hand, warm en stijf. Het windt hem zo op dat hij niet stil kan blijven liggen. Ik krijg een paar dikke kussen net naast m'n mond. Behaaglijk draait hij zich op z'n buik en zorgt ervoor dat z'n piemel in m'n hand blijft. Je wordt groter zeg! Hij antwoordt niet, maar drukt zich nog vaster in m'n hand en schuift langzaam heen en weer, met m'n andere hand streel ik z'n zachte billen, eerst door z'n broek heen, dan bloot. Als er een trilling door me heen gaat merkt hij dat en slaat glimlachend z'n armen om me heen.

Zo blijven we bijna roerloos liggen, seconden? minuten? Pinkie heeft zich losgeworsteld en brengt de tijd weer op gang. Kussen in m'n nek, op m'n haar en gezicht. Terwijl ie z'n kleren in orde brengt stop ik z'n hemdje in tegen de kou en glijden m'n handen nog een keer speels over z'n billen. Pinkie ragt over het bed en krijgt een paar tikken. "Ik ga hoor", zegt ie dan. Bij de deur kijkt ie me ondeugend aan met z'n lieve bruine ogen, lacht en zegt dan: "Vanmiddag uit school kom ik boodschappen voor je doen, hoor!" Als ik niets terug zeg en alleen maar in stille bewondering naar 'm kijk, buigt ie zich nog een keer naar me over, geeft een lange kus op m'n gezicht en zegt: "Beter worden hè, tot vanmiddag", en weg is ie. De deur slaat beneden dicht en Pinkie raakt in gevecht met een andere hond, de stem van Basje klinkt er boven uit, vertekend stoer en mannelijk. Het dringt maar vaag tot me door. Oh, Basje wat hou ik van je en wat boffen we dat je zulke fijne ouders hebt. Tot vanmiddag, Bas.

Fruitist

(naam en adres bij de redactie bekend)

6 SONNETTEN voor Marco (ca. 14 jaar)
(en klein van gestalte)

ik zal nog veel uw kleine wezen zien
vóór ik in god zal leven;
en zingt de wereld onverwacht haar nachtelijk lied,
weet ik mijn hart in uw beklemming varen
die slechts omhelzing is

*

ik laat de wereld aan mijn hart verglijden
voor de getijden van uw heeal;
en welt diep in uw schoot de nood aan hoger licht,
trilt eerbied in ons twee
en merkt gij niet het wrede dat gij gebiedt

*

zeldzaam is het lichaam dat gij toont op heden:
een open licht op mijn weerbarstigheid;
zo biecht ik u de hartstocht van mijn leven,
en steeds op zoek in deze,
vind ik de vrede weer

*

ik wacht op al de wonderen
die gij nog maken zult vóór ik de dood zal smaken:
het droevige dat mij de ziel vernielt;
ik hoef geen bidden meer om uw bezit,
alleen om het in mij bewegen van uw licht

*

kom, raak mij, kleine vriend,
en spreek mij aan;
het alziend lijden laat ons niet meer sterven;
en biedt de dood mij vurig al uw liefde,
zing ik in vrede voor eeuwig

*

dit loog de mensheid niet:
uw hoogste schoonheid is mijn dood en leven;
want god ben ik tot ik moe ben van liefde;
de gesluierde goedheid op aarde
zingt ons de ruimte toe

F.B. (België)

VERSTANDHOUDING

"Wil je een kind van mij?". Met die vraag konfronteerde een vriendin me terwijl we vredig in bed lagen na te praten. Mijn eerste reactie was lacherig. "Ik meen het". Mijn lach verstomde. "Ik wil wel een kind in mijn buik voelen groeien, maar voel niets voor het grootbrengen ervan." Ik had moeite haar te geloven. Maar de suggestie sprak wel aan. Gaf me een zacht opgewonden gevoel. Zonder dat ik helder kon aangeven wat me zo spannend leek van het kunnen krijgen van een kind.

De mogelijkheid een mens groot te brengen? overwoog ik in een pogen antwoorden te vinden. Ik zocht verder. Het hebben van een kind. Dát sprak me in ieder geval aan. Hoewel, zo'n in het begin alleen maar blèrend wezen. Da's ook niet alles om voortdurend om me heen te hebben, bedacht ik me. Maar, het verlost zijn van periodes van eenzaamheid. Dat leek me belangrijk. Het ontegenzeggelijk aan elkaar gebonden zijn. Die zekerheid.

Ik stelde me al voor hoe we samen razend veel zouden doen en beleven. Onze handen ineem door de straten lopend, met af en toe een intens fijne blik van verstandhouding. Best ook wel samen nare momenten meemaken. Maar, dat zou ons de kop niet kosten.

Een paar maanden later is me gevraagd over duurzame kontakten mijn gedachten te laten gaan. Onwillekeurig herinnerde ik me deze situatie. Niet zonder reden. Want erg aanlokkelijk in de suggestie vader te worden was juist de duurzaamheid van zo'n band met een kind.

De koesterende veiligheid: Wat er ook gebeurt, we blijven samen. Bovendien niet voortdurend mijn waarde te hoeven bewijzen. En me verzekerd weten van het gezelschap van de ander. Tegelijk het verlangen en de hoop dat lichaamsintimiteit een waardevoller karakter krijgt. Méér wordt dan alleen opwinding op grond van

seksuele schablonen. Romantisch gezegd stel ik me er bij voor dat het een uitdrukking inhoudt van vertrouwen. En veilig voelen bij elkaar. Wezenlijk lijkt me ook de intens innige band. Alleen in een duurzaam contact mogelijk. Het woordloos elkaar aanvoelen. En in rotere situaties, de steun. Dat de ander weet wat er in me omgaat. Zo'n band maakt léven waard.

Heel mooie, aanlokkelijke gedachten zijn dit over de vader-vriend rol. Helaas weet ik dat het evengoed andersom uit kan pakken. Slópend. Als een bodemloze poel van irritatie en spanning. Misschien omdat ie teveel dreint.

Voortdurend de aandacht opeist. Of dat mijn verwachtingen, zonder het me bewust te zijn, veel te hoog grijpen. Het gebeuren niet vol doet aan wat ik me er zo graag van voorgesteld had. Met als gevolg dat ik, als ie naar school gaat, me erop moet betrappen opgelucht te denken: "Hem even kwijt, de last-post". Er geen spoor meer is van warme gevoelens over een vriendelijk kind waar zo fijn mee op te schieten valt.

Hoogstens de neurotische gedachte: "Ik bedoel het zo goed, waarom is ie niet dankbaar". Om vervolgens het schuldgevoel over het mislukken met alweer een kado proberen kwijt te raken. Van het prachtige romantische vaders-zijn blijft dan weinig meer over. Weg ook het duurzame contact. En wat rest is langdurigheid.

In feite hetzelfde beeld als de eindeloos voortdurende slechte huwelijken. Waar uit angst voor de eenzaamheid of het konflikt met de moraal partners zich tot elkaar ver-

oordeeld voelen. Het is een reeël gevaar in elk kontakt waar mensen alleen op elkáár aangewezen zijn. In een huwelijk, maar ook mij met het kind.

Trouwens, het kwam er niet van,

mijn vaderschap. Onze ozo intense band raakte door wrijvingen op een heel praktisch vlak -het huishouden- verbroken. En raakte haar vraag "Wil je een kind van mij?" van de baan.

PETER GEUL

STROOIGOED VOOR KINDERVRIENDEN

door Alfred Aubry

Dankbaar verlaat ik Flipjes kamer
Hij ligt weer met zijn nachtgoed aan
Zo is aan het fatsoen voldaan
Maar bloot was hij toch aangenamer.

★ Dankbaar ben ik elke keer
Maar zijn zoetheid smaakt naar meer
't Blijft een hongeren en dorsten
Al geniet men telkens weer.

★ Waarom verkies ik, nu het mag
Niet Daantjes bloot, maar Mieltje?
Bij Daan heb ik mijn plicht gedaan
Nu is de beurt aan Mieltje's pieltje.

★ De regen hangt in zwarte bomen
De witte was haalt buurvrouw binnen
Remi bloot uit bed gekomen
Zegt: zullen we weer beginnen?

★ Opnieuw ontwaakt is plotseling
De malse lust van kleine Steven
Wiens rozebotteltje zoëven
Nog droppen van mijn dauw ontving

★ Remietje speelt in onze straat
Bij 't hete weer alleen in broekje
Dat hij, wanneer hij mij verlaat
Snel even aanschiet na 't bezoekje

★ Flipje spreidt wijdbeens op mijn bed
Temidden van zijn kleren
En vraagt: wil je weer als zonet
Of zal ik me omkeren?

★ Jeroen, ontbloot, blijkt meer dan fraai
Al is zijn sierlijk lidje klein
Maar na wat vrijen en geaai,
Blijkt dit tekort ook enkel schijn.

★ Martientje, bloot, bespringt de veren
En kreunend zingt de bedmatras
Ik sta me hier verliefd te scheren
En zucht verrukt om wat er was.

Wat een geluk
voor de heersers der aarde
dat er Wetsartikelen bestaan
die **VRIENDSCHAP, TEDERHEID...** en
SEKSUALITEIT met kinderen afstraffen.

Wat zou er anders van de wereldorde
terecht moeten komen en van
het moreel...?

ADRESSEN

» Landelijke werkgroep:

N.V.S.H. Landelijke Werkgroep Pedofilie
werkgroep tot emancipatie van oudere-jongere relaties
Postbus 12024, Utrecht

» Afdelingswerkgroepen:

Amsterdam	Blauwburgwal 7-9
Den Bosch	Postbus 132
Deventer	Postbus 692
Eindhoven	Postbus 440
Groningen	Postbus 1387
Den Haag	Kritzingerstraat 77
Leiden	Postbus 136
Maastricht	Rechtstraat 20
Nijmegen	Postbus 6728
Rotterdam	Koningin Emmaplein 1
Tilburg	Gildebroederstraat 73
Utrecht	Wittevrouwensingel 100
Venlo	Hogeschoorweg 81

» Overige kontaktadressen:

Delfzijl	Corn. E. Horsten, Middelplaat 18
Zoetermeer	J. Schuijer, Postbus 540

» België:

Antwerpen	Studiegroep pedofilie, Volkshogeschool Elcker-Ik Consciencestraat 46, 2000 Antwerpen
Leuven	Studiegroep pedofilie, College De Valk Tiensesestraat 41, 3000 Leuven